

نگرانی اولیه
در مورد
تثبیت حضور
ایالات متحده در
افغانستان بود
که لاجرم چین
را در «محاصره»
قرار می داد و
نگرانی بعدی
عقب نشینی
ناپهنگام یا
ناپسامان
ایالات متحده
بود که برای
تروریست ها
امکان
سازماندهی
مجدد و تهدید
امنیت چین را
فراهم می کرد

آخرین جنبه گریزناپذیر سیاست جدید چین به ایالات متحده مربوط می شود. همان طور که دیدیم در فاصله سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۰، در نگاه چین به نقش ایالات متحده در افغانستان، دو نوع نگرانی متمایز وجود داشت: نگرانی اولیه در مورد تثبیت حضور ایالات متحده در افغانستان بود که لاجرم چین را در «محاصره» قرار می داد و نگرانی بعدی عقب نشینی ناپهنگام یا ناپسامان ایالات متحده بود که برای تروریست ها امکان سازماندهی مجدد و تهدید امنیت چین را فراهم می کرد. با به واقعیت پیوستن نگرانی دوم در اوت ۲۰۲۱، برداشت چین از ایالات متحده به ترکیبی از خشم و تحقیر تبدیل شد. این تحقیر در نکوهش و تمسخر خروج همراه با آشفتگی و دستپاچگی ایالات متحده آشکار بود. در ژوئن ۲۰۲۱ زمانی که دولت بایدن مشغول برنامه ریزی برای عقب نشینی بود، وانگ یی اظهار امیدواری کرد برای جلوگیری از بدتر شدن اوضاع امنیتی افغانستان و بازگشت مجدد به تروریسم، این کار با شیوه ای مسئولانه و منظم انجام شود [۲۷].

در اوایل ژوئیه، او ایالات متحده را به دلیل ایجاد مشکلات در افغانستان سرزنش کرد و امریکا را برای تضمین انتقال پایدار امور افغانستان تحت فشار قرار داد و روی این نکته تأکید کرد که واشنگتن نباید اجازه بدهد خروج از افغانستان باعث هرج و مرج و درگیری شود [۲۸]. در اوایل ماه سپتامبر، زمانی که ناکامی ایالات متحده و خروج ناگهانی آن از افغانستان دنیا را بهت زده کرده بود، وانگ یی، واشنگتن را به خاطر طفره رفتن از «مسئولیت اجتناب ناپذیرش در قبال بازسازی مسالمت آمیز افغانستان» به صلابه کشید و توصیه کرد این خروج ناگهانی و غیرعادی نباید مشکلات جدیدی را برای افغانستان به وجود آورد یا بی ثباتی های جدیدی را - که به منافع کشورهای همسایه افغانستان آسیب می رساند - ایجاد کند [۲۹]. توبیخ چین پیام دوگانه آشکاری داشت؛ ضربه پیروزمندانه بر سیاست مداخله جویانه و مسلحانه ایالات متحده و پروژه ملت سازی آن و نیز توصیه و نصیحت مؤکد به واشنگتن تا به تعهدات خود در قبال وقایع پس از خروجش از افغانستان عمل کند. مورد دوم را می توان به نوعی نشأت گرفته از باور چینی ها پس از سال ۲۰۱۴ دانست که حضور ایالات متحده در افغانستان در واقع خدمت به منافع چین بود.

مهم تر از آن، در موضع چین نسبت به امریکا خشم شدیدی وجود داشت که بسیار فراتر از این واقعیت بود که واشنگتن با خروج ناگهانی خود از افغانستان، افتضاح کاملی را برای چین و سایر کشورهای منطقه به بار آورده بود که آنها باید آن را رفع و رجوع می کردند. علاوه بر این، چین از این بابت خشمگین بود که دولت بایدن تلاش می کرد خروج خود را از افغانستان با دلایل ضد چینی توجیه کند و این رویکرد امریکا باعث می شد فعالیت های چین در افغانستان و نیز همکاری چین با ایالات متحده برای رسیدگی به وضعیت افغانستان بشدت محدود شود. وانگ یی در تماسی تلفنی با وزیر امور خارجه ایران در ۴ سپتامبر به ادعای امریکا مبنی بر اینکه هدف خروج ایالات متحده از افغانستان تمرکز بیشتر بر چالش های چین و روسیه بوده است، اشاره کرد.

وانگ یی اعتراض کرد که این رویکرد نه تنها تلاشی برای توجیه شکست ایالات متحده در افغانستان است، بلکه بار دیگر ماهیت واقعی قدرت سیاسی این کشور در سراسر جهان را افشا می کند. اگر ایالات متحده از افغانستان درس عبرت نگیرد و رویکردهای سیاست